

Драгни.

Той е живъ и нѣка го поживи Господъ на много години! но войводата ште стане гръцки царь.

Миху (пакъ смаяно).

Гръцки! ами че гръцкиятъ царь?

Драгни.

Ти дору разберешъ тѣзи работи... Гръцкиятъ царь! Кой го пита него? Моятъ господарь виждашъ ли? Старъ е ама... Той знае добръ пѣтиштата до Цариградъ. Ний ште дигнемъ бой съ Гърцитъ, ште земемъ Цариградъ и тогава нашиятъ царь ште направи войводата царь на Гърцитъ; подиря пѣкъ войводата ште се ужени за Тудорка. Чу ли, Михо?

Исакъ (усмихнѣто разтрива рѣцѣ).

Миху.

Така ли е работата!...

Драгни.

Така ами... И да видишъ ти тогава бачя си Драгна...

Миху.

Сега се съштамъ азъ, зашто Тудорка и татку ѝ туку миткатъ у насъ...

Драгни.

Ама Тудорка на ли е хубавелка?

Миху.

Ухъ! моята Стоянка е пѣ-хубава...

Драгни.

Твоята Стоянка! та пѣ-грозна и пѣ-лошева жена има ли на свѣта?

Миху (сърдито).

Само така не штѣ да хортувашъ, чувашъ ли?